

[Albertsen]

Jeg skal kun gøre den korte bemærkning til hr. Gammelgaard, at jeg brugte ikke udtrykket indtægtsregulering af folkepensionerne, men det er rigtigt, at jeg ved andre lejligheder har givet udtryk for det rimelige i, at de, der havde fuld erhvervsindtægt eller store formueindtægter, afstod fra at hæve folkepensionens grundbeløb til fordel for de dårligst stillede pensionister. Det er en holdning, som jeg gerne vil plædere for også ved denne lejlighed, men jeg brugte ikke udtrykket.

Men det, der er tale om i øjeblikket, er jo som sagt, at ca. 300.000 af de 800.000 pensionister kun har folkepensionen som eksistensgrundlag, og ud over den må så enlige have 7.000 kr. og ægtepar 10.000 kr.; med dette som forudsætning kan de få det såkaldte pensionstillæg.

Min holdning og mit udgangspunkt i denne debat og i det fremtidige arbejde er, at det var nærliggende at tænke sig en forhøjelse af pensionstillægget. Derved ville man komme de dårligst stillede pensionister til hjælp, og det er dem, jeg synes vi først og fremmest skal tænke på på et tidspunkt, hvor vi ikke uden videre bare kan sige, at vi vil give noget til alle, for ved at give noget til alle – jeg mener at erindre, at hr. Gammelgaards parti-formand for nogle dage siden sagde noget tilsvarende – vil der blive mindre til dem, der er dårligst stillede. Det er en tankegang og en filosofi, som jeg ikke er fremmed over for, men jeg må erkende blankt, at jeg synes, de konservative i denne tid på socialpolitikens felter plæderer for det stik modsatte, og det er jo interessant at bemærke. Det skal vi huske ved anden lejlighed.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Jeg er glad for, at hr. Albertsen også vil medvirke til, at vi får forbedret folkepensionen. Jeg advarer imod, at man indfører en indtægtsregulering, og jeg kan også sige, at det konservative folkeparti vil arbejde for, at den indtægtsregulering, man har, derved at nogle modtager pensionstillægget og andre ikke, afskaffes.

Det gør vi ud fra den betragtning, at den nuværende situation stiller den pensionist, der gerne vil have en lille ekstraintægt ved siden af folkepensionen, dårligt, og den stiler også den pensionist, der har foretaget pri-

vat opsparing, dårligt. Her nævner jeg altså det problem, der hedder samspilsproblemet, som jo er påpeget adskillige gange, og som jeg også mener at man i regeringen tager meget alvorligt.

Tinning (VS):

Som det bl.a. fremgår af det forslag til pensionsreform, VS har fremsat nogle gange, mener vi heller ikke, at pensionens størrelse bør hænge sammen med, hvordan man nu lever sammen; man skal have en ordentlig pension, uanset hvordan man har indrettet sit såkaldte privatliv.

Derudover er det hele diskussionen om den økonomiske politik, midlerne osv., der har kaldt mig herop.

For det første mener jeg, der er god grund til at sondre mellem den sociale pensionsfond og så resten af diskussionen, for i forbindelse med etableringen af den sociale pensionsfond sagde man jo direkte, at de penge skal komme pensionisterne til gode, og så er det klart, at de skal det uden dikke-darer; så kan man ikke begynde at diskutere alle mulige nationaløkonomiske virkninger, som i øvrigt ikke har ændret sig spor, siden man etablerede den fond.

Derudover synes jeg, det var på tide, at også hr. Albertsen begrænsede sit hykleri omkring de her ting, for det er jo faktisk sådan, at man i regeringen opererer med et kasseunderskud på omkring 20–30 mia kr., og det er faktisk sådan, at regeringen intet aner om, hvordan man får de penge ind. Det er faktisk sådan, at det betyder en gældsætning af helt almindelige mennesker, og det er ikke mindst sådan, at det betyder, at det er meget vanskeligt at komme igennem med sociale reformer, ikke alene i dag eller i morgen eller næste år, men i de næste mange, mange år.

Og så kan det ikke nytte noget, at man kommer og siger: det er også skrækeligt, det er også forfærdeligt, at oppositionen ikke vil anvise dækning. Jeg synes, det kunne være på tide, at både hr. Albertsen og i øvrigt den socialdemokratiske regering sagde: nu vel, vi kan godt se, at vi bruger mange penge f.eks. på indeksring af afskrivningsreglerne. Det er oppe i milliardstørrelsen, hvad det koster. Vi kan godt se, at vi nu har vedtaget at give 700 mill. kr. om året til nogle praktikpladser,